

Judikatūras krājums

TIESAS RĪKOJUMS (virspalāta)

2022. gada 1. augustā *

Apelācija – Iestāšanās lietā – Valsts atbalsts – Beļģijas Karalistes īstenota atbalsta shēma – Atļauja personām iestāties lietā apelācijas tiesvedībā, kurā pārsūdzēts Vispārējās tiesas spriedums – Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšana – Lietas nodošana atpakaļ Vispārējai tiesai – Vispārējās tiesas nolēmums, ar kuru Vispārējā tiesa ir atteikusi pievienot lietas materiāliem personas, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā, iesniegtos rakstveida apsvērumus par spriedumu par šīs lietas atpakaļnodošanu – Netiešs Vispārējās tiesas lēmums, ar kuru personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, atteikts atzīt lietā Vispārējā tiesā iestājušās personas statusu – Apelācijas sūdzības pieņemamība – Personas, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, kā tādas personas statuss, kura iestājusies lietā Vispārējā tiesā

Lietā C-31/22 P(I)

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta pirmajai daļai, ko 2022. gada 10. janvārī iesniedza

Atlas Copco Airpower NV, Antverpene (Beļģija),

Atlas Copco AB, Naka [*Nacka*] (Zviedrija),

ko pārstāv *A. von Bonin, Rechtsanwalt, O. W. Brouwer, A. Pliego Selie un T. C. van Helfteren, advocaten*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējās lietas dalībnieces:

Magnetrol International NV, Zēle [*Zele*] (Beļģija), ko pārstāv *H. Gilliams un L. Goossens, advocaten*,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *P.-J. Loewenthal un F. Tomat*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (virspalāta)

* Tiesvedības valoda – angļu.

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. Likurgs [*C. Lycourgos*], J. Regans [*E. Regan*], I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], N. Jēskins [*N. Jääskinen*] un I. Ziemele, tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*], P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*], N. Pisarra [*N. Piçarra*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], A. Kumins [*A. Kumin*], N. Vāls [*N. Wahl*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 14. jūlija tiesas sēdē,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *Atlas Copco Airpower NV* un *Atlas Copco AB* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 6. decembra lēmumu, ar kuru tā ir atteikusies atzīt šīm sabiedrībām personu, kas iestājušās lietā T-263/16 RENV, statusu, un ir atteikusies pievienot šīs lietas materiāliem to iesniegtos rakstveida apsvērumus par secinājumiem, kas izdarāmi no Tiesas 2021. gada 16. septembra sprieduma Komisija/Belģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, EU:C:2021:741), lai atrisinātu strīdu minētajā lietā (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Vispārējās tiesas Reglamenta 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka šajā Reglamentā “lietas dalībnieks” un “lietas dalībnieki”, ja nav citas norādes, ir jebkurš lietas dalībnieks tiesvedībā, tostarp persona, kas iestājusies lietā.
- 3 Šī Reglamenta 60. pantā ir paredzēts, ka procesuālos termiņus pagarina par vienotu desmit dienu termiņu, kas noteikts, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu.
- 4 Minētā Reglamenta 79. pantā ir noteikts:
“*Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē paziņojumu, norādot pieteikuma par lietas ierosināšanu iesniegšanas dienu, pušu uzvārdus vai nosaukumus, prasītāja prasījumus, kā arī kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem un galvenajiem argumentiem.”
- 5 Tā paša Reglamenta 142.–145. pantā ir ietverti noteikumi, kas reglamentē iestāšanos lietā Vispārējā tiesā.
- 6 Vispārējās tiesas Reglamenta 143. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “pieteikums par iestāšanos lietā ir jāiesniedz sešu nedēļu laikā pēc 79. pantā minētā paziņojuma publicēšanas”.

7 Saskaņā ar šī Reglamenta 215. pantu:

“Ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas spriedumu vai rīkojumu un nodod lietu tai atpakaļ iztiesāšanai, uzskatāms, ka lieta izskatīšanai Vispārējā tiesā ir iesniegta ar nolēmumu par lietas nodošanu.”

8 Minētā Reglamenta 217. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“1. Ja nolēmums, ko pēc tam atcēlusi Tiesa, ir pieņemts pēc rakstveida procesa par lietas būtību pabeigšanas Vispārējā tiesā, tiesvedības Vispārējā tiesā dalībnieki var iesniegt savus rakstveida apsvērumus par secinājumiem, kuri attiecībā uz strīda atrisināšanu izdarāmi no Tiesas nolēmuma, divu mēnešu laikā pēc šī Tiesas nolēmuma izsniegšanas. Šis termiņš nav pagarināms.

[..]

3. Ja to pamato apstākļi, Vispārējā tiesa var ļaut iesniegt papildu procesuālos rakstus ar apsvērumu izklāstu.”

9 Tā paša Reglamenta 219. pantā ir noteikts:

“Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem attiecībā uz tiesvedību Vispārējā tiesā un apelācijas tiesvedību Tiesā.”

Tiesvedības priekšvēsture

10 Lēmumā (ES) 2016/1699 (2016. gada 11. janvāris) par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija (OV 2016, L 260, 61. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), Eiropas Komisija puda uzskatu, ka atsevišķi Beļģijas Karalistes piešķirtie atbrīvojumi no nodokļa ir atbalsta shēma LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kas nav saderīga ar iekšējo tirgu un kas ir īstenota, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Komisija uzdeva atgūt šādi piešķirto atbalstu no tā saņēmējiem, kuru galīgais saraksts vēlāk bija jānosaka Beļģijas Karalistei.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un Tiesā, kā arī apstrīdētais lēmums

11 Ar 2016. gada 22. martā un 25. maijā Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtajiem prasības pieteikumiem Beļģijas Karaliste un *Magnetrol International NV* cēla prasības atcelt apstrīdēto lēmumu, kuras tika reģistrētas attiecīgi ar numuriem T-131/16 un T-263/16.

12 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 31. maijā, *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* cēla prasību atcelt šo lēmumu, kura tika reģistrēta ar numuru T-278/16.

13 Ar 2018. gada 20. februāra vēstuli Vispārējās tiesas sekretārs tās informēja, ka Vispārējās tiesas palātas, kura izskata lietu, priekšsēdētājs ir nolēmis apturēt tiesvedību lietā T-278/16 līdz strīda atrisināšanai lietās T-131/16 un T-263/16.

14 Ar 2018. gada 17. maija rīkojumu Vispārējās tiesas septītās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs nolēma apvienot lietas T-131/16 un T-263/16 tiesvedības mutvārdu daļai un galīgā nolēmuma pieņemšanai.

- 15 Ar 2019. gada 14. februāra spriedumu Beļģija un *Magnetrol International*/Komisija (T-131/16 un T-263/16, EU:T:2019:91) Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu.
- 16 Komisija 2019. gada 24. aprīlī iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu. Šī apelācijas sūdzība tika reģistrēta ar numuru C-337/19 P.
- 17 Ar 2019. gada 15. oktobra rīkojumiem Komisija/Beļģija un *Magnetrol International* Tiesas priekšsēdētājs atļāva *Anheuser-Busch InBev SA/NV*, *Ampar BVBA*, *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* (C-337/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:909), kā arī *Soudal NV* un *Esko-Graphics BVBA* (C-337/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:915) iestāties lietā *Magnetrol International* prasījumu atbalstam.
- 18 Ar 2021. gada 16. septembra spriedumu lietā Komisija/Beļģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, EU:C:2021:741) Tiesa:
 - atcēla Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedumu Beļģija un *Magnetrol International* /Komisija (T-131/16 un T-263/16, EU:T:2019:91);
 - noraidīja pirmo un otro prasības pamatu lietā T-131/16, kā arī pirmo pamatu un trešā pamata pirmo daļu lietā T-263/16;
 - nodeva lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par trešo līdz piekto prasības pamatu lietā T-131/16, kā arī par otro pamatu, trešā pamata otro un trešo daļu, kā arī ceturto pamatu lietā T-263/16, un
 - lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlika.
- 19 *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* 2021. gada 25. novembrī, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 217. pantu, iesniedza Vispārējai tiesai apsvērumus par secinājumiem, kas izdarāmi no 2021. gada 16. septembra sprieduma Komisija/Beļģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, EU:C:2021:741), lai atrisinātu strīdu lietā T-263/16 RENV (turpmāk tekstā – “attiecīgie apsvērumi”).
- 20 Ar 2021. gada 6. decembra vēstuli, kas *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* paziņota 2021. gada 17. decembrī, Vispārējās tiesas sekretārs tās informēja, ka, tā kā šie apsvērumi nav Vispārējās tiesas Reglamentā paredzēts dokuments, Vispārējās tiesas palātas, kura izskata lietu, priekšsēdētājs ir nolēmis tos nepievienot šīs lietas materiāliem.
- 21 Ar 2021. gada 29. decembra vēstuli, kas adresēta Vispārējās tiesas priekšsēdētājam un tās locekļiem, *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco*, it īpaši pamatojoties uz Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 15. oktobra rīkojumu Komisija/Beļģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:909) un uz Vispārējās tiesas judikatūru, lūdza, pirmkārt, novērst Vispārējās tiesas radīto “maldību”, kā arī, otrkārt, apstiprināt to personu, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā, statusu, lūdzot sniegt atbildi piecu dienu laikā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 22 *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* lūdz Tiesai:
- atcelt apstrīdēto lēmumu un
 - atzīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ir saglabājušas personu, kas iestājušās lietā T-263/16 RENV, statusu pēc tam, kad Tiesa ir nodevusi šo lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.
- 23 Komisija lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzību un
 - piespriest *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 24 Formāli neizvirzot prasījumus, *Magnetrol International* pauž viedokli, ka Tiesai ir jāapstiprina *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* personu, kas iestājušās lietā, statuss lietā T-263/16 RENV.

Par apelācijas sūdzību

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

Argumenti

- 25 Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzība ir nepieņemama.
- 26 Tā norāda, ka, lai gan Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka ikviena persona, kuras pieteikums par iestāšanos lietā tiek noraidīts, var iesniegt Tiesai apelāciju par Vispārējās tiesas lēmumu, ar kuru šis pieteikums ir noraidīts, šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas nav iesniegušas pieteikumu par iestāšanos lietā Vispārējā tiesā.
- 27 Vispārējā tiesa esot pieņēmusi tikai vienu lēmumu, proti, nepievienot lietas T-263/16 RENV materiāliem attiecīgos apsvērumus. Apelācijas sūdzība neesot vērsta pret šo lēmumu. Turklāt šāds lēmums neietilpstot Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. un 57. pantā minētajos lēmumos, un tādēļ par to nevarot iesniegt apelācijas sūdzību.
- 28 Šis apelācijas sūdzības mērķis patiesībā esot apiet Vispārējās tiesas palātas, kura izskata lietu, priekšsēdētāja lēmumu apturēt tiesvedību lietā T-278/16 līdz strīda atrisināšanai lietās T-131/16 un T-263/16, lai gan arī par šo lēmumu nevarot iesniegt apelācijas sūdzību. Šādas apiešanas risks jau esot norādīts Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 10. septembra rīkojuma Padome/*K. Chrysostomides & Co. u.c.* (C-597/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:743) 19. punktā, izskatot apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegtu pieteikumu par iestāšanos lietā, kas ir apturēta pēc tam, kad atsevišķas lietas bija atzītas par “pilotlietām”.
- 29 *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* uzskata, ka Vispārējās tiesas lēmums nepievienot lietas T-263/16 RENV materiāliem attiecīgos apsvērumus ir atteikums šajā lietā atzīt tām personu, kas iestājušās lietā, statusu; tas ir atteikums, par kuru var iesniegt apelācijas sūdzību saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta pirmo daļu.

Vērtējums

- 30 Iesākumā, lai pārbaudītu apelācijas sūdzības pieņemamību, ir jānosaka Vispārējās tiesas sekretāra 2021. gada 6. decembra vēstulē iekļautā lēmuma tvērums.
- 31 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka Vispārējās tiesas Reglamenta 217. panta 1. punktā ir noteikts, ka tad, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu un nolemj nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai pēc rakstveida procesa par lietas būtību pabeigšanas Vispārējā tiesā, tiesvedības Vispārējā tiesā dalībnieki divu mēnešu laikā pēc šī nolēmuma izsniegšanas var iesniegt savus rakstveida apsvērumus par secinājumiem, kuri attiecībā uz strīda atrisināšanu izdarāmi no Tiesas nolēmuma.
- 32 Nav strīda, pirmkārt, par to, ka šī lieta atbilst šajā tiesību normā minētajai situācijai un, otrkārt, ka attiecīgie apsvērumi tika iesniegti minētajā tiesību normā paredzētajā termiņā, kuram pieskaitīts termiņš, kas noteikts, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, kurš paredzēts šī Reglamenta 60. pantā, tādējādi šo apsvērumu noraidīšana nav pamatota ar to, ka tie tika iesniegti novēloti.
- 33 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas sekretāra 2021. gada 6. decembra vēstule, neraugoties uz tās kopsavilkuma raksturu, – ciktāl tajā norādīts, ka Vispārējā tiesa ir atteikusies attiecīgos apsvērumus pievienot lietas T-263/16 RENV materiāliem, pamatojoties uz to, ka šie apsvērumi ir dokuments, kas nav paredzēts Vispārējās tiesas Reglamentā, – ir jāsaprot tādējādi, ka tajā ir pausts Vispārējās tiesas lēmums atteikties atzīt apelācijas sūdzības iesniedzējām personu, kas iestājušās lietā, statusu šajā lietā, kādu tās to ieskatā ir pilntiesīgi ieguvušas, jo tām ir atļauts apelācijas tiesvedībā iestāties lietā C-337/19 P.
- 34 Šādā kontekstā šī apelācijas sūdzība – ņemot vērā to, ka tajā ir kritizēta šī vēstule kopumā un it īpaši ir pārmests Vispārējās tiesas atteikuma pievienot lietas T-263/16 RENV materiāliem attiecīgos apsvērumus prettiesiskums, – ir jāuzskata par tādu, ar kuru tiek lūgts atcelt apstrīdēto lēmumu ne tikai daļā, kurā ar to ir atteikts atzīt apelācijas sūdzības iesniedzējas par personām, kas iestājušās šajā lietā, bet arī daļā, kurā ar to ir atteikts šos apsvērumus pievienot minētās lietas materiāliem.
- 35 Tādēļ ir jānoraida Komisijas arguments, ka šī apelācijas sūdzība ir vērsta pret lēmumu, ko Vispārējā tiesa nav pieņēmusi.
- 36 Attiecībā uz tiesībām iesniegt apelācijas sūdzību par apstrīdēto lēmumu Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka visas personas, kuru pieteikumus par iestāšanos lietā Vispārējā tiesa ir noraidījusi, var iesniegt Tiesai apelāciju.
- 37 Šajā lietā, protams, nav strīda par to, ka ar apstrīdēto lēmumu Vispārējā tiesa nav noraidījusi pieteikumu par iestāšanos lietā, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas šādu pieteikumu Vispārējā tiesā nav iesniegušas.
- 38 Tomēr ir svarīgi arī norādīt, ka Vispārējās tiesas sekretāra 2021. gada 6. decembra vēstulē ietvertā lēmuma par atteikumu atzīt apelācijas sūdzības iesniedzējām personu, kas iestājušās lietā T-263/16 RENV, statusu, tvērums ir līdzīgs tam, kāds būtu Vispārējās tiesas lēmumam noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēju iesniegtu pieteikumu par iestāšanos lietā, proti, ar abiem lēmumiem lietas dalībniekam, kurš apgalvo, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta otro daļu tam ir tiesības uz īpašu procesuālo stāvokli tā ieinteresētības dēļ lietas iznākumā, ir atņemtas visas tiesības, kas izriet no šī stāvokļa.

- 39 Turklāt, ja Tiesa ir uzskatījusi apelācijas sūdzību par pamatotu, ir atcēlusi Vispārējās tiesas nolēmumu un ir nosūtījusi tai lietu atpakaļ izskatīšanai, nevar pamatoti sagaidīt, ka persona, kas iestājusies lietā šajā apelācijā, kura uzskata, ka tai pilntiesīgi piemīt personas, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, statuss, formāli iesniegs Vispārējā tiesā pieteikumu par iestāšanos lietā tikai tādēļ, lai saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta pirmo daļu varētu iesniegt apelācijas sūdzību par lēmumu, ar kuru noraidīts šis pieteikums.
- 40 Proti, šādu pieteikumu Vispārējā tiesa katrā ziņā varot tikai noraidīt kā novēlotu, jo Vispārējās tiesas Reglamenta 143. panta 1. punktā, lasot to kopsakarā ar šī Reglamenta 79. pantu, ir paredzēts, ka pieteikums par iestāšanos lietā ir jāiesniedz sešu nedēļu laikā no brīža, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts paziņojums, ar kuru sākotnēji ir paziņots par pieteikuma par lietas ierosināšanu iesniegšanu attiecīgajā lietā.
- 41 Šajā kontekstā, ja tiktu uzskatīts, ka persona, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, kura apgalvo, ka tai ir pilntiesīgs personas, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, statuss, pēc šīs lietas nodošanas izskatīšanai Vispārējā tiesā, nevar saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta pirmo daļu iesniegt apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas lēmumu, ar kuru tai ir atteikts šāds statuss, pamatodamās tikai uz to, ka Vispārējā tiesa nav formāli noraidījusi pieteikumu par iestāšanos lietā, tad attiecīgajam lietas dalībniekam tiktu liegta jebkāda tiesību aizsardzība tiesā, kas ļauj tam Vispārējā tiesā aizstāvēt procesuālās tiesības, kuras tā ieskatā izriet no šo statūtu 40. panta, lai gan minēto statūtu 57. panta pirmās daļas mērķis tieši ir garantēt šo aizsardzību.
- 42 Proti, ja minētā persona, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, pamatoti atsaucas uz savu personas, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, statusu lietā, kuru Tiesa ir nodevusi atpakaļ Vispārējai tiesai, – šis jautājums ir izlemjams šīs apelācijas sūdzības izskatīšanas pēc būtības stadijā, un tādēļ to nevar atrisināt tās pieņemamības izvērtēšanas stadijā, – tai nav pieejams neviens cits tiesību aizsardzības līdzeklis, lai aizstāvētu savas procesuālās tiesības, kas izriet no minēto statūtu 40. panta.
- 43 Tādējādi, pirmām kārtām, persona, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, nevar saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantu pārsūdzēt Vispārējās tiesas lēmumu, ar kuru tai ir liegts personas, kas iestājusies lietā, statuss lietā, kuru Tiesa ir nodevusi atpakaļ Vispārējai tiesai.
- 44 Minētajā normā ir paredzēts, ka apelāciju var iesniegt par Vispārējās tiesas galīgajiem lēmumiem un šīs tiesas lēmumiem, ar kuriem tikai daļēji ir atrisināta lietas būtība vai ir izlemti procesa jautājumi attiecībā uz kompetences neesamību vai prasības nepieņemamību.
- 45 Šajā lietā jākonstatē, ka ar apstrīdēto lēmumu nav izbeigta tiesvedība lietā T-263/16 RENV Vispārējā tiesā un ka ar to nav pat daļēji atrisināts strīds pēc būtības šajā lietā.
- 46 Turklāt, ja ar šo lēmumu faktiski ir izlemts procesuāls jautājums par apelācijas sūdzības iesniedzēju kā personu, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā, statusu, tad šis jautājums neattiecas uz iebildi par kompetences neesamību vai iebildi par nepieņemamību.
- 47 Tiesa ir nospriedusi, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantu iesniegtas apelācijas sūdzības par Vispārējās tiesas lēmumiem, ar kuriem ir izlemts procesuāls jautājums, kurš pēc savas būtības atšķiras no šajā tiesību normā norādītajiem procesuālajiem jautājumiem, ir jānoraida kā

nepieņemamas (šajā nozīmē skat. rikojumu, 1999. gada 4. oktobris, Komisija/*ADT Projekt*, C-349/99 P, EU:C:1999:475, 10. un 11. punkts, kā arī spriedumu, 2002. gada 8. janvāris, Francija/*Monsanto* un Komisija, C-248/99 P, EU:C:2002:1, 46. punkts).

- 48 Turklāt ir svarīgi norādīt, ka, risinādama procesuālu jautājumu saistībā ar iebildi par kompetences neesamību vai iebildi par nepieņemamību, Vispārējā tiesa lemj par lietas dalībnieka lūgumu Vispārējai tiesai izbeigt tiesvedību, nelemjot par lietas būtību, tādēļ šādam lēmumam ir jābūt tādām, lai to varētu nodot Tiesai, negaidot iespējamo nolēmumu pēc būtības. Tomēr tā nav gadījumā, kad ar lēmumu tiek izlemts procesuāls jautājums, kurš ir saistīts ar iestāšanos lietā.
- 49 Tādējādi Tiesa ir paudusi uzskatu, ka par lēmumu, ar kuru Vispārējā tiesa ir apmierinājusi pieteikumu par iestāšanos lietā, nevar iesniegt apelācijas sūdzību saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Bayerische Motoren Werke* un *Freistaat Sachsen*/Komisija, C-654/17 P, EU:C:2019:634, 29., kā arī 30. punkts).
- 50 Ņemot vērā iepriekš minēto, šis risinājums ir jāpiemēro arī attiecībā uz apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas lēmumu, ar kuru tā ir atteikusies personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, atzīt personas, kas iestājusies lietā, statusu lietā, kuru Tiesa ir nodevusi atpakaļ Vispārējai tiesai.
- 51 Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniegšana saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantu par lēmumu, ar kuru izbeigta tiesvedība, kurā attiecīgā persona apgalvo, ka tai ir personas, kas iestājusies lietā, statuss, nevar šai personai piešķirt pietiekamu tiesību aizsardzību tiesā, jo šī pārsūdzība ir pieejama tikai lietas dalībniekiem Vispārējā tiesā un šāda tiesību aizsardzības līdzekļa izmantošana katrā ziņā neļautu saglabāt iestāšanās lietā Vispārējā tiesā lietderību, nodrošinot, ka tā tiek pieņemta tādā tiesvedības stadijā, kurā šī iestāšanās lietā var faktiski palīdzēt mutvārdu procesā šajā tiesā.
- 52 Ņemot vērā iepriekš minēto, par lēmumu, ar kuru Vispārējā tiesa – atteikdamās lietas materiāliem lietā, kuru pēc tās lēmuma atcelšanas Tiesa tai ir nosūtījusi atpakaļ, pievienot personas, kas iestājusies lietā, apsvērumus, pamatojoties uz to, ka šie apsvērumi ir dokuments, kas nav paredzēts Vispārējās tiesas Reglamentā, – minētajai personai, kas iestājusies lietā, netieši liedz personas, kas iestājusies lietā, statusu šajā lietā, var tikt iesniegta apelācijas sūdzība, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta pirmo daļu.
- 53 Fakts, ka šī persona ir cēlusi atcelšanas prasību, kuras izskatīšanu Vispārējā tiesa ir apturējusi, gaidot lēmuma pieņemšanu lietā, kurā, kā apgalvo minētā persona, tai ir personas, kas iestājusies lietā, statuss, nav tāds, kas pretēji tam, ko apgalvo Komisija, neļautu iesniegt šādu apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas lēmumu, ar kuru tai ir liegts šis statuss.
- 54 Protams, pareizas tiesvedības princips nebūtu ievērots, ja prasītājiem lietās, kuru izskatīšana ir apturēta pēc atsevišķu lietu atzīšanas par “pilotlietām”, tiktu atļauts iestāties šajās lietās vienīgi šī apstākļa dēļ (šajā nozīmē skat. Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 10. septembra rikojumu *Padome/K. Chrysostomides & Co* u.c., C-597/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:743, 19. punkts).
- 55 Tomēr, pirmkārt, šis apsvērums ir saistīts ar lēmumu par atteikumu atzīt personas, kas iestājusies lietā, statusu personai, kura to ir lūgusi, pamatotību, un tādēļ tam nav nozīmes, izvērtējot par šo lēmumu iesniegtās apelācijas sūdzības pieņemamību.

- 56 Otrkārt, lai gan Komisija būtībā apgalvo, ka šādas apelācijas sūdzības pieņemamība praksē ļaujot Tiesā apstrīdēt Vispārējās tiesas lēmumu apturēt lietas izskatīšanu, ja šis lēmums nav pārsūdzams, tomēr ir jānorāda, ka gadījumā, ja Vispārējās tiesas lēmums, ar kuru prasītājam attiecīgajā lietā ir atteikts personas, kas iestājusies lietā, statuss citā Vispārējā tiesā izskatāmā lietā, tiktu atcelts, šādam lēmumam par apturēšanu joprojām saglabātos tā iedarbība.
- 57 Ņemot vērā visus šos apstākļus, Komisijas izvirzītais nepieņemamības pamats ir jānoraida.

Par lietas būtību

Argumenti

- 58 *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* savā vienīgajā prasības pamatā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi divas tiesību kļūdas, no kurām pirmā attiecas uz atteikumu tām lietā T-263/16 RENV piešķirt personu, kas iestājusies lietā, statusu un otrā attiecas uz atteikumu pievienot šīs lietas materiāliem apsvērumus, kurus tās vēlējās iesniegt par secinājumiem, kas izdarāmi no 2021. gada 16. septembra sprieduma Komisija/Belģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, EU:C:2021:741).
- 59 Pirmām kārtām, kā Vispārējā tiesa esot pastāvīgi uzskatījusi, pareizas tiesvedības interesēs un tiesvedības turpinātības interesēs būtu tas, ka gadījumā, ja pusei būtu atļauts iestāties lietā apelācijas tiesvedībā, tā saglabātu savu kā personas, kas iestājusies lietā, statusu, ja lieta tiktu nodota atpakaļ Vispārējai tiesai pēc tam, kad Vispārējās tiesas nolēmums ir ticis atcelts. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzējas būtu bijis jāuzskata par personām, kas iestājusies lietā T-263/16 RENV, un tām nebija jāiesniedz pieteikums par iestāšanos lietā Vispārējā tiesā.
- 60 Šāds risinājums esot pamatots – kā izrietot no Vispārējās tiesas judikatūras – arī tādēļ, lai Vispārējā tiesa varētu lemt par tiesāšanās izdevumiem, ja Tiesa par tiem nav lēmusi pirms attiecīgās lietas nodošanas atpakaļ Vispārējai tiesai. Tieši tā esot šajā lietā.
- 61 Otrām kārtām, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nolemdama nepievienot lietai attiecīgos apsvērumus. Vispārējās tiesas Reglamenta 217. panta 1. punkts, kurā neesot definēts jēdziens “tiesvedības Vispārējā tiesā dalībnieki”, neizslēdzot to, ka personas, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, var iegūt “tiesvedības Vispārējā tiesā dalībnieku” statusu apelācijas tiesvedības gadījumā.
- 62 Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa pamatoti liedza apelācijas sūdzības iesniedzējām personu, kas iestājusies lietā T-263/16 RENV, statusu.
- 63 Proti, Vispārējās tiesas Reglamenta 217. panta 1. punkts ļaujot pēc tam, kad Tiesa ir nodevusi lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, iesniegt rakstveida apsvērumus nevis “tiesvedības Tiesā dalībniekiem” vai “lietas dalībniekiem apelācijas tiesvedībā”, bet gan tikai “tiesvedības Vispārējā tiesā dalībniekiem”. Minētā Reglamenta 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā esot precizēts šī 217. panta 1. punkta tvērums, terminus “lietas dalībnieks” un “lietas dalībnieki” definējot kā “jebkur[u] lietas dalībniek[u] tiesvedībā, tostarp person[u], kas iestājusies lietā”.
- 64 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējas nevarot atsaukties uz “tiesvedības Vispārējā tiesā dalībniek[u]” statusu, šīs apelācijas sūdzības pieņemšana radot personu, kas iestājusies lietā, *sui generis* kategoriju, kurai neesot jāievēro nedz Vispārējās tiesas Reglamenta 143. panta 1. punktā

paredzētais termiņš, nedz arī šī Reglamenta 143. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi. Ja šādu lietas dalībnieku iestāšanās lietā tiktu atļauta, Komisijai nebūtu iespējas atbildēt uz šo lietas dalībnieku iesniegtajiem apsvērumiem. Turklāt šāds risinājums praksē izraisītu to, ka tiek apieti atsevišķu procedūru apturēšanas pasākumi, kas veikti, lai varētu atzīt un prioritāri izskatīt “pilotlietas”.

- 65 Turklāt Vispārējās tiesas judikatūra, uz kuru atsaucas apelācijas sūdzības iesniedzējas, aprobežojas ar diviem nolēmumiem, par jaunāko no kuriem ir iesniegta apelācija, kurā Komisija apstrīd personas, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, statusu. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēju situācija atšķiroties no lietas dalībnieku situācijas lietās, kurās tika pieņemti abi minētie Vispārējās tiesas nolēmumi.
- 66 Bez tam Vispārējās tiesas sniegtais risinājums nav pretrunā lietas dalībnieku procesuālajām pamattiesībām, jo tie varēja iestāties lietā Vispārējā tiesā, ievērojot Vispārējās tiesas Reglamentā paredzēto procedūru, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti šai procedūrai piemērojamie termiņi.

Vērtējums

- 67 Vispārējās tiesas Reglamenta 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka termini “lietas dalībnieks” un “lietas dalībnieki”, ja nav citas norādes, šajā Reglamentā nozīmē jebkuru lietas dalībnieku tiesvedībā, tostarp personu, kas iestājusies lietā.
- 68 Tomēr šajā vispārpiemērojamā normā nav precizēti gadījumi, kuros Vispārējai tiesai kādam ir jāatzīst personas, kas iestājusies lietā, statuss.
- 69 Šajā ziņā, lai gan minētā Reglamenta 142.–145. pants reglamentē kārtību par iestāšanos lietā Vispārējā tiesā, paredzot noteikumus par pieteikumu par iestāšanos lietā iesniegšanu un par to izskatīšanu, tajos nav aplūkots statuss, kāds jāatzīst attiecībā uz personām, kurām Tiesa ir atļāvusi iestāties lietā, kura ir apelācijas stadijā, ja Tiesa ir uzskatījusi apelācijas sūdzību par pamatotu, atcēlusi Vispārējās tiesas nolēmumu un nodevusi lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai.
- 70 Tāpat minētā Reglamenta 217. un 218. pantā, kuru mērķis ir reglamentēt tiesvedības norisi un tai piemērojamus noteikumus tiesvedībā pēc Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas un lietas nodošanas atpakaļ Vispārējai tiesai, arī nav ietverts neviens noteikums, kurā šādā tiesvedībā būtu precizēts personu, kas iestājušās lietā apelācijas tiesvedībā, statuss.
- 71 Šādos apstākļos ir svarīgi norādīt – kā uzsver apelācijas sūdzības iesniedzējas –, ka lietas izskatīšana Vispārējā tiesā pēc Tiesas lēmuma, ar kuru ir atcelts Vispārējās tiesas nolēmums un šī lieta ir nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, ir vērtējama kā apelācijas tiesvedības Tiesā turpinātība.
- 72 Šī turpinātība ir skaidri atspoguļota Vispārējās tiesas Reglamentā. Vispirms – no šī Reglamenta 215. panta izriet, ka Vispārējā tiesā tiek tieši iesniegts Tiesas nolēmums, ar kuru ir atcelts Vispārējās tiesas nolēmums un lieta ir nodota tai atpakaļ izlemšanai. Turpinot – saskaņā ar minētā Reglamenta 217. pantu termiņš apsvērumu iesniegšanai par secinājumiem, kas izdarāmi no Tiesas nolēmuma attiecībā uz strīda atrisināšanu, sāk ritēt no minētā nolēmuma izsniegšanas. Visbeidzot – tā paša Reglamenta 219. pantā ir paredzēts, ka Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem ne tikai saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā, bet arī saistībā ar apelācijas tiesvedību Tiesā.

- 73 Turklāt saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta otro daļu, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu un nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, Vispārējai tiesai ir saistoši Tiesas lēmumi par tiesību jautājumiem.
- 74 Tādējādi Vispārējai tiesai, no jauna izskatot pirmajā instancē celto prasību pēc lietas nodošanas tai atpakaļ, ir jānosaka, kādas sekas attiecībā uz lietas dalībnieku strīda iznākumu radīs Tiesas spriedums, kurā tā lēmusi par apelācijas sūdzību.
- 75 Šādā kontekstā lietas dalībnieku apsvērumu iesniegšana, kā to pieļauj Vispārējās tiesas Reglamenta 217. pants, ir paredzēta tieši tam, lai lietas dalībnieki varētu izklāstīt savu nostāju par šīm sekām attiecībā uz strīda iznākumu un papildināt Vispārējās tiesas rīcībā esošo informāciju šajā ziņā.
- 76 Tādējādi šīs tiesību normas mērķis – līdzīgi kā Tiesas Reglamenta 172. pantā, saskaņā ar kuru ikvienam Vispārējā tiesā izskatītās lietas dalībniekam, kas ir ieinteresēts, lai apelācijas sūdzība tiktu apmierināta vai noraidīta, – ir nodrošināt tiesvedības turpinātību, izskatot minēto lietu Savienības tiesās.
- 77 Tomēr, pirmām kārtām, saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta otro daļu, lai Tiesa personai atzītu personas, kas iestājusies lietā, statusu, ir nepieciešams, lai šī persona varētu pierādīt savu ieinteresētību Tiesai iesniegtās lietas atrisināšanā.
- 78 Tādēļ fakta, ka personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, tiek atteikts personas, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, statuss, kad Tiesa nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, sekas ir tādas, ka – tā kā šī persona vairs nevar iesniegt pieteikumu par iestāšanos lietā Vispārējā tiesā šī rīkojuma 40. punktā izklāstītā iemesla dēļ – minētajai personai tiek liegta jebkāda iespēja iesniegt Vispārējā tiesā apsvērumus par sekām, kādas jāsecina no Tiesas lēmuma, kurš tomēr ir skāris tās intereses.
- 79 Turklāt Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta otrajā daļā paredzēts, ka personas, kas var pierādīt savu ieinteresētību, var iestāties “lietās”. No šo statūtu 55. un 56. panta – vismaz to franču valodas versijā – izriet, ka jēdziens “lieta”, ciktāl tā attiecas uz strīdu starp pusēm, atšķiras no jēdziena “tiesvedība”, kas attiecas uz procesu tiesā, kura lietu izskata.
- 80 Protams, nevar pilnībā izslēgt, ka atsevišķos gadījumos, it īpaši tad, ja Tiesa pirms lietas nodošanas atpakaļ Vispārējai tiesai ir pieņēmusi galīgo nolēmumu par atsevišķiem lietas aspektiem, personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, vairs nav intereses lietas atrisināšanā Vispārējā tiesā. Tomēr šis apstāklis pats par sevi nevar būt par pamatu tam, lai personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, nevarētu tikt atzīts personas, kas iestājusies lietā, kuru Tiesa ir nodevusi atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, statuss, jo Savienības tiesām tiesvedības gaitā ir jāpārbauda, vai saglabājas interese, kas ir bijusi iestāšanās lietā pamats (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 8. jūlijs, *Hüls*/Komisija, C-199/92 P, EU:C:1999:358, 52.–55. punkts).
- 81 Šajā lietā, kā uzsver apelācijas sūdzības iesniedzējas, to pieteikums par iestāšanos lietā Tiesā tika apmierināts, pamatojoties uz to, ka tās bija ieinteresētas, lai apstrīdētā lēmuma, ko izdevusi Vispārējā tiesa, atcelšana *ex tunc* un *erga omnes* kļūtu galīga (šajā nozīmē skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, 2019. gada 15. oktobris, Komisija/Belģija un *Magnetrol International*, C-337/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:909, 17. punkts); atcelšana, kas ir tieši tiesvedības lietā T-263/16 RENV – kurā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka tajā var iestāties, – priekšmets.

- 82 Otrām kārtām, ir jānorāda, ka risinājums, ko Vispārējā tiesa pieņēmusi apstrīdētajā lēmumā, izraisa to, ka tiesvedības turpinātība lietā un tās seku apjoms, ko rada personas iestāšanās lietā Tiesā, ir atkarīgi no Tiesas lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, – pašai pieņemt galīgo nolēmumu lietā vai, gluži pretēji, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.
- 83 Proti, kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 87. punktā, ja Tiesa pieņem galīgo nolēmumu lietā, nevis nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, tad persona, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, var izvirzīt savus argumentus Savienības tiesā, kurai ir jālemj par prasību pirmajā instancē, savukārt šāda iespēja tai tiek liegta, ja lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai.
- 84 Trešām kārtām, šķiet, ka Vispārējās tiesas pieņemtais risinājums vēl jo vairāk var ietekmēt tiesvedības Savienības tiesās turpinātību, jo personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, būtu jābūt iespējai, ievērojot Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. pantā un Tiesas Reglamenta atbilstīgajās normās paredzētos nosacījumus, atkal piedalīties tiesvedībā Tiesā gadījumā, ja apelācijas sūdzība būtu iesniegta par jaunu Vispārējās tiesas nolēmumu pēc tam, kad Tiesa tai būtu nodevusi lietu atpakaļ izskatīšanai, un tādējādi tai būtu ar pārtraukumiem jāpiedalās tiesvedībā Savienības tiesās saistībā ar to pašu lietu.
- 85 Ceturtām kārtām, ir jāatgādina, ka Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktā ir noteikts, ka Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā, ja apelācijas sūdzība ir nepamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu.
- 86 No šīs tiesību normas *a contrario* izriet, ka gadījumā, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, bet Tiesa nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, tā nelemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 87 Šādā gadījumā Vispārējai tiesai obligāti ir jālemj par tiesāšanās izdevumiem apelācijas tiesvedībā, kā skaidri paredzēts tās Reglamenta 219. pantā.
- 88 Tādējādi liegt personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, personas, kas iestājusies lietā, statusu lietā, ko Tiesa nodevusi atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai, tad, ja Tiesā ir izvirzīti prasījumi, lai panāktu, ka šīs personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus segtu cits lietas dalībnieks, vai arī ka šīs lietas dalībnieks segtu cita lietas dalībnieka tiesāšanās izdevumus, nozīmētu vai nu to, ka šos prasījumus Savienības tiesa neizskatītu, vai arī to, ka Vispārējai tiesai būtu jālemj par prasījumiem attiecībā uz personu, kura nav lietas dalībnieks šajā tiesā uzsāktā tiesvedībā un kura tādējādi nav varējusi aizstāvēt savus prasījumus šajā tiesvedībā.
- 89 Tieši tā būtu šajā lietā.
- 90 Proti, šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas un Komisija katra ir prasījusi, lai otram lietas dalībniekam tiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā lietā C-337/19 P.
- 91 Tā kā Tiesa 2021. gada 16. septembra spriedumā Komisija/Belģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, EU:C:2021:741) par tiesāšanās izdevumiem nelēma, Vispārējai tiesai, kā norāda apelācijas sūdzības iesniedzējas, ir pienākums, izskatot lietu T-263/16 RENV, lemt par to, vai apelācijas sūdzības iesniedzējām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā lietā C-337/19 P.

- 92 Piektām kārtām, Komisijas izvirzītie argumenti, kuri vērsti pret personas, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, kā personas, kas iestājusies lietā, statusa atzīšanu lietā, kuru Tiesa nodevusi atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai, nevar būt sekmīgi.
- 93 Tādējādi – vispirms –, lai gan personas, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, statusa atzīšanu personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā Tiesā, nereglamentē Vispārējās tiesas Reglamenta 143. pantā paredzētie noteikumi, tomēr nevar uzskatīt, ka šāda iestāšanās lietā Vispārējā tiesā būtu atļauta bez jebkādam materiāltiesiskām vai formas prasībām. Proti, attiecīgajai personai iepriekš ir jābūt Tiesas piešķirtai atļaujai iestāties lietā Tiesā saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. pantā un Tiesas Reglamenta atbilstīgajās normās.
- 94 Turpinot – tam, ka šis risinājums ļauj lietas dalībniekam iesniegt apsvērumus, uz kuriem pārējie lietas dalībnieki tiesvedībā Vispārējā tiesā nevar atbildēt, nav nozīmes, jo, pirmkārt, Vispārējās tiesas Reglamentā vispārīgi nav paredzētas tiesības atbildēt uz apsvērumiem, kas iesniegti saskaņā ar šī Reglamenta 217. pantu, un, otrkārt, minētā Reglamenta 217. panta 3. punktā tomēr ir paredzēts, ka, ja to pamato apstākļi, var būt atļauts iesniegt papildu procesuālos rakstus ar apsvērumu izklāstu.
- 95 Visbeidzot – attiecībā uz Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru personas, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, statusa atzīšana personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā un kas ir arī prasītājs lietā, kuru šī tiesa ir apturējusi izskatīt, jo lieta ir atzīta par “pilotlietu”, izraisītu šī lēmuma par apturēšanu apiešanu, ir jānorāda, ka šāds lēmums par izskatīšanas apturēšanu nevar liegt šī prasītāja iestāšanos lietā Savienības tiesā, ja šī iestāšanās lietā ir jāatļauj saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. pantu (šajā nozīmē skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, 2019. gada 15. oktobris, Komisija/Belģija un *Magnetrol International*, C-337/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:909, 14. un 18. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 96 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir uzskatāms, ka šis 40. pants, Vispārējās tiesas Reglamentā personām, kas iestājušās lietā, garantēto procesuālo tiesību ievērošana un pareizas tiesvedības princips prasa, lai, ņemot vērā saskaņotu tiesvedības Tiesā un Vispārējā tiesā norisi, personai, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā, pilntiesīgi piemistu personas, kas iestājusies lietā, statuss Vispārējā tiesā, ja lieta tiek nodota šai tiesai pēc tam, kad Tiesa ir atcēlusi Vispārējās tiesas nolēmumu.
- 97 Šajā lietā nav strīda, pirmkārt, par to, ka ar Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 15. oktobra rīkojumu Komisija/Belģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:909) *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* tika atļauts Tiesā iestāties lietā C-337/19 P, un, otrkārt, par to, ka ar 2021. gada 16. septembra spriedumu Komisija/Belģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, EU:C:2021:741) Tiesa atcēla Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedumu Belģija un *Magnetrol International*/Komisija (T-131/16 un T-263/16, EU:T:2019:91) un lietas T-131/16 un T-263/16 nodeva atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par dažiem šajās lietās izvirzītajiem pamatiem.
- 98 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, liedzot apelācijas sūdzības iesniedzējam personu, kas iestājušās lietā, statusu Vispārējā tiesā lietā T-263/16 RENV.
- 99 Tādēļ ir jāapmierina apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītais vienīgais pamats un jāatceļ apstrīdētais lēmums.

Par lietu Vispārējā tiesā

- 100 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.
- 101 Šajā gadījumā no šī rīkojuma 96.-98. punkta izriet, ka *Atlas Copco Airpower* un *Atlas Copco* šajā lietā pilntiesīgi piemīt personu, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā, statuss un tādējādi tām ir visas no šī statusa izrietošās tiesības, it īpaši tiesības iesniegt apsvērumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 217. panta 1. punktam.
- 102 Tātad Vispārējai tiesai ir jāveic no šī statusa izrietošie procesuālie pasākumi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 103 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācija ir pamatota un Tiesa pati taisa galīgo spriedumu, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 104 Saskaņā ar šī Reglamenta 138. panta 1. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā atbilstoši tā 184. panta 1. punktam, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 105 Lai gan Komisijas prasījumi nav tikuši apmierināti, *Atlas Copco Airpower*, *Atlas Copco* un *Magnetrol International* nav prasījušas piespriezt Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Tādēļ katrs lietas dalībnieks pats sedz savus tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) izdod rīkojumu:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 6. decembra lēmumu, ar kuru tā ir atteikusies atzīt *Atlas Copco Airpower NV* un *Atlas Copco AB* personu, kas iestājušās lietā T-263/16 RENV, statusu un atteikusies pievienot šīs lietas materiāliem to iesniegtos rakstveida apsvērumus par secinājumiem, kas izdarāmi no Tiesas 2021. gada 16. septembra sprieduma Komisija/Belģija un *Magnetrol International* (C-337/19 P, EU:C:2021:741), lai atrisinātu strīdu minētajā lietā.
- 2) *Atlas Copco Airpower NV*, *Atlas Copco AB*, *Magnetrol International NV* un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]